

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/79/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621010397
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7621010397.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Miroslava Baňackého, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. decembra 2021, v trestnej veci proti S. Q., obžalovaného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods.2 písm. a) Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 6T/59/2021 zo dňa 19.10.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. zamietá odvolanie obžalovaného S. Q..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 6T/59/2021 zo dňa 19.10.2021 bol obžalovaný S. Q. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Tr.zák. a zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d) Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 8. apríla 2021 v čase okolo 20.00 hod. v I. C. Č.. XXX, I. L. W. U., U. C. I. T., pod vplyvom alkoholu pristúpil uzatvoreným vchodovým dreveným dverám vedúcim do obydľia poškodenej R. Q., ktoré boli proti otvoreniu zabezpečené šnúrkou pripevnenou o zárubňu dverí, tieto sa snažil rukami otvoriť, čo sa mu však nepodarilo, nakoľko dvere, aby ich obvinený neotvoril, z opačnej strany za šnúрку držala aj jeho bývala družka poškodená Y. Ž., ktorá mu pri tom kričala, aby od svojho konania upustil a odišiel, následne obvinený vreckovým skladacím nožom rozrezal uvedenú šnúрку a otvoril vchodové dvere do obydľia, bez oprávnenia a súhlasu majiteľa obydľia a tam žijúcich osôb vošiel dnu so slovami, že sa chce s poškodenou Y. Ž. porozprávať, pričom poškodená ušla do druhej miestnosti, kde v tom sa pred obvineného postavila R. Q., ktorá mu povedala, aby odišiel preč a aby dal pokoj jej dcére Y. Ž., čo obvinený nerešpektoval, R. Q. rukou odstrčil nabok a pristúpil k poškodenej Y. Ž., ktorá ho opätovne vyzvala, aby z obydľia odišiel, vtom ju rukou chytil za vlasy a nasilu ju po zemi ťahal von z obydľia, čomu sa poškodená bránila, chytala mu ruky aj tričko a hovorila mu, aby ju nechal, na čo obvinený nereagoval a takto ju za vlasy vytiahol asi 10 metrov pred obydľie poškodenej, kde ju po celý čas držal na zemi a za vlasy počas toho ju jedenkrát dlaňou ruky udrel do oblasti tváre a uhryzol do pery a pravej strany brady a z uvedeného držania ju pustil až po príchode príslušníkov policajnej hliadky Obvodného oddelenia PZ Markušovce na ich vyzývanie, čím takto svojim konaním spôsobil poškodenej Y. Ž. ľahké zranenia, a to pomliaždenie ľavého lakťa a drobnú ranu na spodnej pere vyžadujúce si jednorazové ošetrovanie bez práceneschopnosti, bez spôsobenia škody na majetku poškodenej R. Q..

Za to bol obžalovanému S. Q. podľa § 183 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému uložil trest prepadnutia veci - X V. L. W. U. A. L. I. H. Xcm, W. Y. A. Č., V. H. R. X Z., C. W. Y. A. R. L. H. I.X. E. W. H. L. I. Z..

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie obžalovaný S. Q.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súdom uložený trest považuje za neprimerane prísny, a to vzhľadom na okolnosti skutku. Predovšetkým poukázal, že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal, oľutoval ju. Súd pri ukladaní trestu podľa jeho názoru nezohľadnil skutočnosť, že je otcom dvoch maloletých detí, ktoré ho potrebujú ako otca jednak po citovej stránke, kedy potrebujú cítiť otcovskú lásku i otcovskú ruku a tiež ho potrebujú po finančnej stránke, aby riadne zabezpečil svoju rodinu a chod domácnosti.

V dôvodoch odvolania v ďalšom poukázal, že na hlavné pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 19.10.2021, sa dostavila aj jeho družka - poškodená, ktorá potvrdila, že ho potrebuje doma, že mu odpustila a chce, aby prišiel domov. S družkou si telefonuje, veci si medzi sebou vydiskutovali, teda jeho konanie, ku ktorému sa priznal a oľutoval ho, nemalo nepriaznivý vplyv na poškodenú, ani jej rodinu.

Vzhľadom na vyššie uvedené je toho názoru, že uložený trest neprimeraným spôsobom zasiahne jeho rodinu, predovšetkým jeho maloleté deti po finančnej, psychickej i duševnej stránke. Je si vedomý toho, že svojím konaním nešiel príkladom svojim maloletým deťom, chce to však napraviť.

V súlade s ustanovením § 34 ods. 1 Trestného zákona má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Toto zákonné ustanovenie kladie dôraz nielen na represívnu a výchovnú funkciu trestu, ale kladie dôraz aj na zásadu humanity, z ktorej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam prípadu a pomerom páchatela.

V súlade s ustanovením § 34 ods. 2 Trestného zákona páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

V súlade s ustanovením § 34 ods. 2 Trestného zákona má trest postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súdom uložený trest je podľa jeho názoru v rozpore s § 34 Trestného zákona, nakoľko okolnosti pri zisťovaní jeho pomerov, jeho správania i okolnosti skutku odôvodňujú záver o neprimeranosti uloženého trestu. Pri ukladaní trestu je možné vziať do úvahy aj § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

V prípade, ak by sa odvolací súd nestotožnil s aplikáciou § 39 ods. 1 Trestného zákona, poukázal aj na zákonnú možnosť uplatnenia § 51 Trestného zákona o podmienечnom odklade výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom.

Okolnosti skutku, za ktorý bol uznaný za vinného odôvodňujú použité vyššie uvedenej právnej úpravy, a to predovšetkým s ohľadom na to, že vyhlásil vinu, ku skutku sa priznal a oľutoval ho, poškodená prijala jeho ospravedlnenie a sama uviedla, že chce, aby sa vrátil domov. Vzhľadom na postoj poškodenej je zrejmé, že jej svojím konaním nespôsobil žiadnu ujmu.

Na základe uvedeného súdom uložený trest je v rozpore s princípmi ukladania trestov, predovšetkým so zásadou humanity a personalitu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 6T/59/2021 zo dňa 19.10.2021 podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol.

Na podklade odvolania obžalovaného krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného S. Q. nie je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho, a to v rozsahu podaného odvolania, odvolací súd zistil, že okresný súd nepochybil, pokiaľ obžalovanému S. Q. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, pre ktorého výkon ho zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd v písomných dôvodoch odvolania veľmi podrobne poukázal, akými úvahami sa riadil pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. S týmto postupom okresného súdu sa v celom rozsahu stotožnil aj odvolací súd. Predovšetkým je potrebné poukázať na ustanovenie § 41 ods.1 Tr.zák., t.j. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Správne okresný súd poukázal na vyššie citované ustanovenia Trestného zákona, ako aj na ustanovenie § 34 Tr.zák., a to na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods.2 Tr.zák. a § 38 ods.3 Tr.zák. o znížení hornej hranice zákonom zvýšenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody.

K argumentom obžalovaného S. Q., že na jeho osobu sú citovo, ale aj ekonomicky naviazané, a to nielen poškodená Y. Ž., ale aj maloleté deti, ako aj poškodená R. Q., považuje aj odvolací súd za potrebné poukázať, že obžalovaný v minulosti už bol trestne stíhaný a odsúdený, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť.

Na území Slovenskej republiky bol naposledy trestne stíhaný a odsúdený pre zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods.1 písm. h), ods.2 písm. a) Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f) Tr.zák., ktorého konania sa dopustil v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.zák. ako mladistvý a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, ktorý vykonal v ústave na výkon trestu pre mladistvých dňa 8.10.2016.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie obsahom vyššie citovaného trestného spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 4T/93/2014 a z uznesenia zo dňa 25.10.2016 mal nepochybné preukázané, že odsúdenému S. Q. podľa § 121 ods.2 Tr.zák. súd nezahladil odsúdenie z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 19.6.2014 sp.zn. 4T/93/2014, ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov nepodmienečne, ktorý vykonal dňa 8.10.2016. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.11.2016.

Okrem vyššie uvádzaných odsúdení obžalovaný S. Q. bol odsúdený aj cudzozemským súdom, a to Obvodným súdom Praha 9 dňa 21.2.2019 sp.zn. 3T/17/2019, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.7.2019, a to pre trestný čin ublíženia na zdraví a rušenia verejného pokoja, za čo mu bol uložený trest vyhostenia na dobu 2 a pol roka z územia Č. C..

Poukazujúc na vyššie uvádzané skutočnosti týkajúce sa osoby obžalovaného S. Q. aj odvolací súd dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu formou individuálnej prevýchovy, ale aj generálnej prevencie je potrebné na jeho osobu pôsobiť výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody, pre ktorého výkon bude zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko pre tento postup, vzhľadom na doplnené dokazovanie pred krajským súdom boli splnené zákonné podmienky v zmysle ustanovenia § 48 ods.2 písm. b) Tr.zák.

Okresný súd nepochybil ani vo výroku o uložení trestu prepadnutia veci a to 1 ks skladacieho nožička, ktorý bol použitý na spáchanie trestného činu. Vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát a o uložení

tohto trestu neboli žiadne pochybnosti, nakoľko sám obžalovaný S. Q. vyhlásil, že išlo o nožik v jeho vlastníctve.

Ku argumentom obžalovaného, aby mu nebol ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody, teda aby mu bol uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu v súlade s ustanovením § 51 Tr.zák., resp. použitím ustanovenia § 39 ods.1 Tr.zák., odvolací súd opätovne poukazuje na osobu obžalovaného S. Q., predovšetkým jeho predchádzajúce odsúdenia a napriek tomu, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ešte sama osebe nemôže znamenať, že v takomto prípade nie je potrebné na dosiahnutie účelu trestu, ako to má na zreteli ustanovenie § 34 ods.1, ods.3, ods.4 Tr.zák., ukladať mu nepodmienečný trest odňatia slobody. Práve spôsob prevedenia žalovaného skutku a jeho predchádzajúce odsúdenia svedčia o nevyhnutnej potrebe resocializácie jeho osoby v ústave na výkon trestu odňatia slobody.

V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku a okrem už vyššie uvedeného ničím viac nedopĺňa.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.